

# Kto się w opiekę

sł.: Jan Kochanowski (1530-1584) mel.: XVII-XVIII w.



1. Kto się w o - pie - kę od - da Pa - nu swe - mu, a ca - łym ser - cem  
2. Cie - bie On z łow - czych o - bie - ży wy - zu - je i w za - ra - źli - wym



szcze - rze u - fa Je - mu, śmie - le rzeć mo - że: mam o - broń - cę Bo - ga  
po - wie - trzy ra - tu - je; w cie - niu swych skrzy - deł za - cho - wa cię wie - cznie,



nie przy - dzie na mnie ża - dna stra - szna trwo - ga, ża - dna stra - szna trwo - ga.  
pod Je - go pió - ry u - le - żysz bez - pie - cznie, u - le - żysz bez - pie - cznie.

3. Stateczność Jego tarcz i puklerz mocny,  
Za którym stojąc na żaden strach nocny,  
Na żadną trwogę, ani dbaj na strzały,  
Którymi sieje przygoda w dzień biały.
4. Stąd wedle ciebie tysiąc głów położy,  
Miecz nieuchronny ciebie nie dosięże,  
A ty zdumiały oczyma swoimi  
Niechybną pomstę ujrzysz nad grzesznymi.
5. Iżeś rzekł Panu: "Tyś nadzieja moja",  
Iż Bóg najwyższy jest ucieczka twoja,  
Nie padnie na cię żadna zła przygoda,  
Ani się znajdzie w domu twoim szkoda.
6. Aniołom swoim każe cię pilnować,  
Gdziekolwiek stąpisz, będą cię piastować,  
Na rękę nosić, abyś idąc drogą  
Na ostry kamień nie ugodził nogą.
7. Będiesz bezpiecznie po żmijach zjadliwych  
I po padalcach deptał niecierpliwych,  
Na lwa srogię bez obrazy wsiądziesz  
I na ogromnym smoku jeździć będziesz.
8. Słysz, co pan mówi: "Ten to Mnie miłuje  
I ze Mną sobie szczerze postępuje,  
I Ja go także w jego każdą trwogę  
I nie zapomnę. I owszem, wspomogę.